

בפני יועץ וועדת הבחירה המרכזית לכנסת העשרים

כב' השופט ס' ג'ובראן

1. רשות "ובזבוזן – חרדיות עשוות שינוי"

דוח קוליאן ת.ז. 040683468

ע"י עו"ד ד"ר סוזן וייס ו/או עו"ד ניצן כספי שלונגי ו/או עו"ד אלונה טולדנו
מעמotaת "מרכז צדק לנשים" רח' עמק רפאים 43, ירושלים 93141

טלפון : 02-5663317, פקס : 02-5664390

העותרות

נגד

1. יום ליום תקשורת (2002) בע"מ (ח"פ 513241810)

מרח' גראנט 8 פתח תקווה 4951407

2. יתדותת ת.ש.מ.ו. הוצאה לאור ופרסומים בע"מ (ח"פ 511137671)

מרח' זיבוטינסקי 108 בני ברק 5132003

המשיבים

עתירה למתן צו עשה

כבי יושב ראש וועדת הבחירה המרכזית מתבקש בזאת להורות למשיבים להשכיר לעותרת שטח
פרסום בעיתונים שבבעלותם, בתעריף המקובל המוצע למפרסמים אחרים, וזאת מכח סמכותו
בהתאם לסעיפים 14 ו-17ב(א) לחוק הבחירות (דרכי תעומלה), תש"ט – 1959 (להלן: חוק
התעומלה).

כן מתבקשنبي יושב וועדת הבחירה לבקש את עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה לעתירה,
לאור חשיבותה של הסוגיה ומימדיה הציבורי, ולnochח האמור בפנינה של המשנה ליועץ המשפטי
לממשלה לכבודו מיום 15.1.22.

והכל מן הטעמים שיפורטו בעתירה.

א. הצדדים לעתירה

1. העותרת 1, רשות "ובזוכותן – חרדיות עשוות שינוי" (להלן גם: הרשימה), היא רשימת מועמדים של נשים חרדיות המתמודדות לכנסת העשרים.
2. העותרת 2, רות קוליאן, היא אישה חרדית העומדת בראש רשות "ובזוכותן – חרדיות עשוות שינוי" ומשמשת כבאת כוח הרשימה.
3. המשיב 1 הוא הבעלים של השבועון החרדי "יום ליום", הזוכה בתפוצה של 6.4% מהמגזר החրדי, על פי סקר TGI לשנת 2014 ונקרה בעיקר על ידי חרדים ספרדים.
4. המשיב 2 הוא הבעלים של היומון החרדי "יתד נאמן", הנמכר בתפוצה של 56.9% מהמגזר החרדי, על פי סקר TGI לשנת 2014 ונקרה בעיקר על ידי חרדים מהזרם הליטאי.

ב. הרקע לעתירה

5. מדיניותן המוצחרת של המפלגות החרדיות היא להפלות נשים ולא להכלילן ברשימות המועמדים שהם מגישים לכנסת. כפי שעהלה מתקנות מפלגת "אגודת ישראל" ו"ש"ס", נשים אף אינן מורשות להיות חברות מפלגה (ראה: סעיף 6(א) ו-6(ד) לתקנון מפלגת אגדות ישראל, המצורף כנספח א, סעיף 4(ג) לתקנון מפלגת ש"ס המצורף כנספח ב). זאת ועוד: מפלגת "דגל התורה", בתגובה לבג"ץ 6769/13 לעיל, טענה מפורשת כי "המשיבה (הכוונה למפלגת דגל התורה) כן פועלת בד' אמותיה של ההלכה, ולכן נציגיה הינס גברים...". בהתאם לכך, כל רשימות המועמדים לכנסת העשרים המייצגות את המגזר החרדי – יהדות התורה, ש"ס וכעת יש להוסיף את רשות "העם איתנו" – אינן כוללות נשים בכוונה תחילת.

תקנון מפלגת אגדות ישראל מצורף ומסומן כנספח א
תקנון מפלגת ש"ס מצורף ומסומן כנספח ב
תגובה למפלגת דגל התורה לבג"ץ 6769/13 מצורפת ומסומנת כנספח ג

6. העותרת 2 היא אישה חרדית העומדת מזה מספר שנים בחווית המאבק של נשים חרדיות להיכל ברשימות החרדיות – ש"ס ודגל התורה – בבחירה לכנסת ובבחירה לרשויות המקומיות. העותרת 2 פעלה בשדה המשפט והייתה מעורבת במספר הליכים שmetrotms לקדם את ערך השוויון המגדרי והייצוג ההולם בקרב הרשומות החרדיות. כך, הגישה לאחרונה ביחיד עם עותרות נוספת ווסף עתירה לצו עשה שיורה למפלגות יהדות התורה, ש"ס ו"העם איתנו" לכלול אותן ברשימות לכנסת העשרים (ה"ש 20/21 ייט נ' יהדות התורה). העתירה נדחתה מטעמי סמכות. כן עתירה בעבר העותרת 2 לבית המשפט העליון בבקשת שיורה למניע מרשימות המתמודדות לכנסת והרשויות המקומיות והמנעות יציג נשים בקרבן מלאה זכויות זכויות למימון בחירות. עתירות אלה נדחו אף הן (בג"ץ 7717/13 קוליאן נ'

שר האוצר (פורסם בנבו, 2.10.14); בג"ץ 13/6769 קוליאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.11.13), וכן גם עתירתן של נשים חרדיות בבקשת להוראות למפלגות החרדיות לכלול נשים ברשימות המועמדים שלחן, הליך שהעורתה 2 לא הייתה מעורבת בו (בג"ץ 539/15 יהושע נ' ועדת הבחירה המרכזית (פורסם באר"ש, 15.1.23)).

לנוכח האמור, ומשנbezר מהעורתה 2, כמו גם מכל אישה חרדית אחרת, להיכלל ברשימה חרדיית, נאלצה העורתה 2 להגיש רשימת מועמדים עצמאית וחדשה – רשימת "ובזבזון – חרדיות עשוות שניוי". מטרתה של רשימה זו היא לייצג את ציבור הנשים החרדיות שאינן זוכות לייצוג בכנסת ברשימות החרדיות מאו הקמת המדינה ועד ימינו, והיא פונה לציבור בוחרים ובוחרות חרדיים.

ביום 26.1.15 פנתה העורתה 2 למחacket הפרסום של המשיב 1 וביקשה לשכור שטח פרסום בשבועון "יום ליום" (להלן: **השבועון**) על מנת לקדם את הרשימה ולהיחשף לציבור הבוחרים הפוטנציאלי שליה. העורתה 2 עונתה על ידי עובדת השבועון בשם ענת שמסרה לה כי התעריף עבור שטח פרסום בגודל של רביע עמוד עומד על 1,500 ש"ח + מע"מ. העורתה 2 נשאה מה מהות הגוף המפרסם וענתה שמדובר במפלגה הכלכלת נשים חרדיות. העובדת ביקשה כי העורתה 2 תעביר את נוסחת הפרסום דרך הדואר האלקטרוני ומסרה כי היא לא חושבת שתתעורר בעיה, אך הפרסום יבדק על ידי "וועדה רוחנית".

המודעה שביקשה העורתה 2 לפרסם בעיתונות מצורפת ומסומנת כנספח ד

ביום 27.1.15 יצרה העורתה 2 בשנית קשר עם מחלקת הפרסום של המשיב 1 כיון שאיבדה את פרטי הדואר האלקטרוני שמסרו לה. בעת עונתה העורתה 2 על ידי עובדת אחרת של העיתון שמסירה לה כי התעריף עבור חצי עמוד עומד על 3,500 ש"ח + מע"מ. העורתה 2 נשאה מה מהות הגוף המפרסם וכאשר עונתה שמדובר בארגון שמקדס זכויות של נשים והציעה שתשלח לעובדת את נוסחת המודעה, העבירה העובדת את שיחת הטלפון לעורך השבועון. העורך ביקש לדעת מהי כוורתה המודעה והעורתה 2 סיכמה איתו שתעביר את נוסחת המודעה דרך הדואר האלקטרוני, וכך עשתה.

עוד באותו היום פנתה העורתה 2 בשלישית למחacket הפרסום במשיב 1, על מנת לבדוק האם הוועדת הדוא"ל שלשלה התקבלה. בעת עונתה על ידי עובדת השבועון שמסירה לה כי "זה ממש לא הוגן לשלוות לי כזאת מוחיה ואני לא רוצה שתעשה לנו כאן...אפילו לא העברתי לוועדה רוחנית ואת יודעת מה התשובה. אני לא מעבירה כזו מוחיה לוועדה רוחנית ואת יודעת מה התשובה". העורתה 2 הודיעה כי היא תיאות לעורך שינויים במודעה להנחת דעתו העורך ומשסורה בבקשת לשוחח עם עורך השבועון. העובדת העבירה את השיחה לעורך. העורך לא התייחס לתוכן המודעה אלא מסר לעורתה 2 כבר בראשית השיחה כי התעריף עבורה עומד על 21,000 ש"ח + מע"מ למודעה אחת, מאות אחוזים מעל

הטעיריה שנמסר לה בשתי השיחות הקודמות וגובה ממחיר השוק. העורך מסר לעותרת 2 כי מדובר ב"תעריף בחירות" וכן אמר לה כי "אני יוחע לאן את חותרת". העותרת 2 הודיעה לעורך שהיא תהיה מוכנה לקבל את הצעתו וביקשה כי תישלח לה הצעת מחיר בכתב. השיחה הסתיימה לאחר שהעותרת חזרה על בקשתה זו. עד מועד הגשת עתירה זו המשיב 1 לא העביר לעותרת 2 הצעת מחיר כמפורט לה.

11. במקביל, פניה העותרת 2 ביום 27.1.15 למחלקת הפרסום של המשיב 2 וביקשה לשכור שטח פרסום ביוםון "יתנד נאמן" על מנת לקדם את הרשيمة ולהחשף לציבור הבוחרים הפוטנציאלי שלו. העותרת 2 נענתה על ידי עובדת ממחלקת הפרסום בשם יעל, שמסרה כי התעריף עבור פרסום חי עמוד ביום שלישי (ביום זה תפוצת העיתון גבוהה כיוון שהוא מחולק בחינם לבטים החרדיים) עומד על 8,300 ש"ח, ואילו התעריף עבור 40 אישי עמוד על 11,000 ש"ח. העובדת שאלת העותרת 2 מהו מהות הגוף שאותו היא מעוניינת לפרסום, וכשענהה שמדובר במפלגה הכלולה נשים חרדיות, נענתה כי "זה לא עבר אצנו חلك", וכי היא סקפתית של "המבחן" של העיתון אפשר לה לפרסם את המודעה המבוקשת. העותרת 2 קיבלה את פרטי הדואר האלקטרוני של העובדת ונאמר לה כי לאחר בירור עם "המבחן" יוחלט האם לאפשר לה את הפרסום. בעבר זמן קצר קיבלה העותרת 2 הודעה דוא"ל מטעם נציגת המשיב 2 שלפיה "כפי שהשכתי המודעה לא מאושרת על ידי הוועדה תרונית".

הודעת הדוא"ל שקיבלה העותרת 2 מטעם נציגת המשיב 2 מצורפת ומסומנת כנספה ה

12. להשלמת התמונה יצוין כי העותרת אף פניה לשתי חברות המוציאות פרסום בשלטי חוצות וביקשה לפרסם מודעות תעולמה בעירים ירושלים ובני ברק. העותרת 2 סורבה על ידי שתי חברות הפרסום בעינה כי קיים חשש כבד שהמודעות הנושאות את שמה יוישתו. לאחר בירור הסתבר להעותרת 2 שהיא ממש לאינה יכולה לעמוד בתשלום הגובה של פרסום החוצות, בתרה העותרת 2 שלא להפנות עתירה זו כלפי חברות פרסום החוצות.

ג. טייעוני העתירה

1. פגיעה בשוויון וחיויניותה של תעמולת בחירות

13. עקרון השוויון נמנה עם ערכי היסוד של מדינת ישראל – "עליקון מן הראשונים במלכות" (בג"ץ 2671/98 שדולת הנשים בישראל נ' שר העבודה והרווחה, פ"ד נב(3) 650, 630 (1998)), וערך השוויון בבחירותזכה לעיגנון חוקתי ולשריון מיוחד בהוראת סעיף 4 לחוק יסוד: הבנשת. על חיויניותו של עקרון השוויון בבחירות בחברה דמוקרטית עמד כבי הנשיא שmagistratus בע"ב 2/84 נימן נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לבנשת האחת-עשרה, לט(2) 264 (1985)) : "זכות להתמודד בבחירות היא זכות יסוד מדינית, אשר בה באים לידי ביטוי

רענון השוויון, חירות הביטוי וחופש ההתאסדות, ומכאן כי זכות זו היא מן הסימנים המובהקים של חברה דמוקרטית.

14. תעמולת הבחירות הוכרה כאחד מההיבטים של עקרון השוויון בבחירות, ומכאן נפסק שהשמיר על עקרון זה עמד בתכילת הסדרים הנוגעים לטעמלה (בג"ץ 869/92 זילינ' 1' ועדת הבחירות לכנסת השלישי עשרה, פ"ד מו(2) 692 (1992)). על החשיבות של הטעמלה לשם הגשת תכליתן של הבחירות עמד בית המשפט בג"ץ 372/84 קלופר- נווה נ' שר החינוך, פ"ד לח(3) 240, 233 (1984)).

"אולם גם לא ניתן לקיים בחירות שהן חופשיות בלבד הסבירות עדות ודעות, זהה תעמולת הבחירות. זו האחראות אפרשית, רק אם מוגשת חירות הביטוי; חירות זו אינה מתבטאת רק בכך שכל איש חופשי להביע דעתו אלא גם ביכולת להשמע בדברים בכל התקשרות העיקריים".

15. באשר לשידור תוכנים באמצעות התקשרות, שאינם מוגדרים כ"תעמולת בחירות" ואין בעניינים הסדרה מפורשת בחוק, נקבע במספר הזרמוויות על ידי ועדת הבחירות המרכזית כי באחריותם של גופי התקשרות לנוכח בהגנות ושוויון. כך למשל קבע כב' השופט רובינשטיין בתב"כ 19/18 **רשימת היוצרים והצעירים נ' שידורי קשת** (פורסם באתר ועדת הבחירות המרכזית, 6.1.13):
"ערך השוויון, וגם – לא פחות – ערך ההגנות, מצדיקים כי ניתןיחס ראיו לכל הרשימות המתמודדות לכנסת באמצעות התקשרות" (וראו גם: פנית יו"ר ועדת הבחירות לעורכי העיתונים, פורסם באתר ועדת הבחירות המרכזית, 10.12.11)).

16. בהקשר להליך נושא עניינו, יש לעמוד על אופיו של עקרון השוויון, ולהעיר כי הפליה הקשה ביוטר, החותרת תחת יסודותיו של כבוד האדם והמאופיינת כהפליה בשל השתיכות לקבוצה מוגדרת בפסקה כ"הפליה גנרטית" והיא "הפליה הפוצעת אנושות בכבוד האדם. אין לו לאדם שליטה על מינו (נקבת או זכר), על צבע עורו (שחור, צהוב או לבן), על שלמות גופו (נכיה או שלם בגופו)" (**פרשת שדלות הנשים** לעיל). ומכאן שהפליה על רקע מגדרי שייכת לגרעין הקשה ביוטר של עקרון השוויון, שאף קיבלה הגנה על ידי המחוקק במספר דברי חקיקה (כך למשל: **חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניות למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, התשס"א – 2001** (להלן: **חוק איסור הפליה**)).

2. מעדים של המשיבים – גוף ציבורי ذو מהותי

17. העיתונות הכתובה עשויה להיות מסווגת כגוף ذو-מהותי (ראו: דנא 2121/21 פלוני נ' דין אורבן (פורסם בנבו, 18.9.14)). עמדתו הנחרצת של אי ברק היא כי אכן יש לאפיין את התקשרות הכתובה כגוף ציבורי ذو-מהותי:

עיתון פרטיזני עשוי להיתפס כגוף דרמטי או דרמהותי, כיצור כלאיים. מחד גיסא, הוא גוף שהמשפט הפרטיזני חל עליו. כמו כן ככל גוף אחר של המשפט הפרטיזני מאידך גיסא, ניתן לטעון כי הוא מלא תפקיד ציבורי... בזיהוי העיתון הפטיזני שליטה בבמה אשר באמצעותה מתקיימת הדמוקרטייה והיא השומרת על חייתה. במה זו אינה רק נכס פרטיזני, שדין הקניין חל עליו, במה זו היא גם נכס ציבורי, שהעיתון מחזיק בו בanameן של הציבור.

הנהכין, חופש הביטוי אינו רק חופש שלילי - במשמעותו של ישעיהו ברלין. הוא אינו רק המגן בוגד התערבותה המדינה. על פי הרעיון האמור, חופש הביטוי הוא גם חופש חיובי. הוא מטיל חובה על העיתון הפטיזני לפעול בהגינות, באובייקטיביות, ללא ניגוד ענייניות ומתוך שווון, כפי שביל מי שחביב נאמנות לציבור חייב לפעול.

(א' ברק "על העיתונות הפטיזנית" עלי משפט ב 293 תשס"ב).

18. מעבר לחובות השוויון שחלו על העיתונות כולה ממאפייניה כגוף ציבורי, יש להעיר כי איסור הפליה המעוגן בחוק איסור הפליה הוחל לאחרונה באופן מובהק אף על מודעות פרסומם מסחריות, כמו גם על מודעות פרסום המונוגדות לאידיאולוגיה של קוראי העיתון (ראו: ע"א 12-02-35563 האגודה לשירות זכויות הפטיז נ' מקור ראשון (פרסום בנו, 12.1.14)). העותרות יטנו כי תפקידה וחסיבותה הציבורית של העיתונות הכתובה מקבלת משנה תוקף בתקופת הבחירות לכנסת, כאמור, ובשל כךatri יש מקום להורות לה לנוהג באמות מידת שוויוניות בקבלה החלטות על פרסומים מודעות בחירות.

3. מן הכלל אל הפרט

19. בעניין של העותרות ננקטה הפליה קשה ופגעת ביותר החותרת הנו תחת סעיף 4 לחוק יסוד: הכנסתת, והן תחת איסור הפליה על רקע מגדרי הנוקוט בחוק איסור הפליה. פרסום של העותרות נדחה על ידי המשיבים 2-1 אך ורק על רקע מגדרה. הפטיזים אודות תעריפי הפרסום נמסרו לעותרת 2 בראשית פניהם, והיא נדחתה על ידי המשיבים רק לאחר שאלה הבינו שכוכונתה לפרסום מפלגה ה כוללת נשים. מדבריהם של המשיבים עולה כי התנגדותם האידיאולוגית של המשיבים להתמודדותן של נשים בבחירות היא שהובילה אותם שלא אפשר לה את הפרסום. יש להעיר כי מדובר של עורך השבועון "יום ליום", עולה כי קיים "תעריף בחירות" לשבועון, משמע: רשיונות אחרות זכאות לנכות שטחי פרסום, ואילו העותרת 2 אינה זכאית – רק בשל מגדרה.

20. לעומת זאת, יש להעיר כי המנגנון נקבע בחוק איסור הפליה קובע חזקות החלטות בשלוש חלופות:

6(1) הנتابע סירב לספק מוצר או שירות ציבורי,منع כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות במקומות ציבורי, לאחר שבירור פרטים הנוגעים לעילות הפליה המנויות בסעיף 3;

(2) הנتابע סירב לספק מוצר או שירות ציבורי,منع כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות במקומות ציבורי, לנמנים עט קבוצה המאופיינת לפי עיליה מעילות הפליה המנויות בסעיף 3, ולא סירב כאמור, באותו נסיבות, למי שאינו נמנם עם אותה קבוצה;

(3) הנتابע התנה הספקת מוצר או שירות ציבורי, כניסה למקום ציבורי או מתן שירות במקומות ציבורי, לנמנים עט קבוצה המאופיינת לפי עיליה מעילות הפליה המנויות בסעיף 3, בקיים תנאי אשר לא נדרש ממי שאינו נמנם עט אותה קבוצה;

העותרות יטענו כי אמנס ההליך דן אינו הליך אזרחי בהתאם לחוק אישור הפליה, אך ניתן ללמידה מלשון החוק ולהשליך ממנו לעניינו, שבמסגרתו עקרו השווינו אף קיבל תוקף חוקתי. דומה שבעניינו כל אחת מהחזקות המנויות בסעיף 6 לחוק אישור הפליה התקיימה: המשיבים סירבו לספק לעותרת 2 את השירות ורק לאחר שהתרבר להן שהיא מייצגת מפלגה של נשים חרדיות; המשיבים מפרסמים בעיתונים מפלגות חרדיות אחרות שאין כוללות נשים; והמשיב 1 נקב בתעריף גבוה בהרבה מזו שנקב בתחילת, לפני שנודע לו שהעותרת מייצגת מפלגת נשים חרדיות.

21. ויובהר: הפליה שמננה סובלת העותרת 2, ולמעשה כל איש חרדיות, היא כפולה: בשלב הראשון נמנעת מהן הזכות להתמודד במסגרת הרשימות הוותיקות המייצגות את התפיסה האידיאולוגית שלהם ואת אורחות החיים שלהם – קרי: הרשימות החרדיות (ומכאן אף נמנעות מהנשים החרדיות האפשרות להנות מיתרונותיה של רשימות ותיקות כגון מימון הבחירה). ושלב השני – כאשר הן איזירות אומץ ומשאבים ומקומות רשימות עצמאיות – נמנעת מהן האפשרות המעשית לנוקוט בתעמולה ולפרסום ולחשוף את קהל הבוחרים שלהם לרשותם החדש. עובדה מצערת זו נובעת מכך ש גופי התקשרות החרדים מונחים כולם על ידי גברים חרדים המונחים על ידי גורמים המעווניים מטעמים שונים להדר נשים מהפוליטיקה.

22. זאת ועוד: לאחר שקהל הבוחרים והבוחרות הפוטנציאלי של העותרות הם בעלי אורח חיים חרדי, האפשרות לחשוף אותם לתעמולה הון מוגבלות. לרוב, חרדים אינם חשופים לשידורי טלוויזיה, כך שתעמולות בחירות בהתאם לסעיף 15 לחוק התעמולה, אינה אפקטיבית במקרה של רשותה חרדיות; חרדים רבים אף אינם חשופים לאינטרנט, כך שהפרסום בדרך זו אף הוא לא יגיע לרובו של קהל היעד. הציבור חרדי אף נמנע ברובו מעיתונות שאינה חרדיות. מכאן שתעמולה באמצעות פרסום חוות (שכאמור, נמנע אף הוא מהעותרות) או באמצעות

העיתונאי החרדית הנפוצה, הן הדריכים העיקריים העותרות יכולות להחשף לבוחרים והבוחרות הפוטנציאליים. ומכאן שההפליה שננקטת כלפי חמורה שבעתים.

23. כדי להבין את עומקה של ההפליה ושל החסמים המובנים המקשימים על נשים חרדיות להתמודד ולהיבחר לכנסת, מבקשות העותרות להפנות את כבי יויר וועדת הבחירה לפניהם של גבי דינה זילבר, המשנה ליו"ץ המשפטיא לממשלה לכבודו ביום 15.1.22. גבי זילבר התריעה כי נשים חרדיות נתונות לאוימים מצד גורמים שונים במטרה למנוע את התמודדותן לכנסת. כך, גורם חרדי אימס בפומבי כי נשים כאלה יפלו את כתובתן וכי ילדיהם יסולקו ממיסודות לימוד חרדיים. גבי זילבר ציינה כי על פי החלטת הממשלה מס' 9296 בנושא "מניעת הדרת נשים במרחב הציבורי" התחייבת הממשלה לפעול באופן אקטיבי כדי למגר את התופעה.

העותרות יטענו כי סיירובם של המשיבים לפרסום את דבר התעמולת מהוות מנגנון שמטטרתו לחסום את התמודדותה של העותרת 1 לכנסת, ולמעשה לשמר את הדרת הנשים החרדיות מלהשתמש כנבחרות ציבור בכנסת. על כן, בהתאם להחלטת הממשלה דלעיל, מתחייב כי הרשויות, לרבות יויר וועדת הבחירה הנכבד, יפעלו כדי למגר מנוגנים אלה שמטטרות פגוע בזכותו החקתית של העותרות להיבחר.

פנינת גבי דינה זילבר מיום 15.1.22 מצורפת ומסומנת כנספה 1

4. הسعد המבוクש

24. כאמור בראשיתה של עתירה זו, מתבקש כבי יויר וועדת הבחירה להורות למשיבים להסביר לעותרת 2 שטח פרסום בעיתונים שבבעלותם, בתעריף דומה לתעריף המוצע ליתר המפרסמים.

25. לטענת העותרות, יויר וועדת הבחירה שואב את סמכותו להורות את הסעד המבויקש מכוח סעיף 14 ו-17בב(א) לחוק התעמולות. סעיף 14 לחוק התעמולת מורה כי "יושב ראש וועדת הבחירה המרכזית לכנסת ראש, לאחר התיעצויות עם סגני היושב ראש של אותה הוועדה, להטיל על הבעל או המחזיק של אלומ או של מקום פומבי פתוח, העומדים כרגע להשכלה – להשכירו לרשות מועמדים פלונית, במועד שיקבע תוך 60 הימים שלפני יום הבחירות לכנסת, אם סבור יושב ראש הוועדה שדרוש הדבר כדי לאפשר אותה רשות מועמדים להשייע את דברה באותו מקום ישב".

טענת העותרות, כפי שתתברר להלן, היא כי לנוכח זכותן לשווון זוכותן להיבחר, בסמכותו של יויר וועדת הבחירה הנכבד לעשות שימוש בהוראת חוק זו, תוך החלטת החלופה "מקום פומבי פתוח" על העיתונים שבבעלות המשיבים.

26. תכלייתו של חוק התע摩לה, כפי שעה בפסקה במספר הزادניות היא הגשמה עקרו
השוון שבבחירה וטהרן. בעניין זה קבע כב' הנשיא (בדימ'). א' גורניס בבג'ץ 236/13
עווצמה לישראל נ' יושב-ראש ועדת הבחירה המרכזית לבנט (פורסם בנבו, 13.1.15):

הגבלות אלה, והగבלות אחרות הקבועות בחוק דרכי תעモלה, נועד
להבטיח את טוהר הבחירה, לוודא שנשמרם העקרונות של בחירות
שוויוניות והוגנות ולהגביל את הוצאות של המפלגות

27. לאור ההגנה על תכליית זו, נמצא נכון המשפט להטיל חובה על צד שלישי שאינו נמנה עם
המתמודדים לבנט, במסגרת חוק התעモלה וחוק הבחירה לבנט [נוסח משולב],
תשכ"ט – 1969 (להלן: **חוק הבחירה**). ברוח זו, חוק סעיף 10ב לחוק התעモלה, וכן את
סעיף 125 לחוק הבחירה האוסר על בעל אולם להשכיר את אולמו במחירים מופקעים
osenif 126(3) לחוק הבחירה המטל אחריות פלילית על מי שמונע מחומר תעモלה
"מלהגייע לטעותו החוקית".

28. העותרות טוענו כי יש לפרש את הוראות סעיף 14 לחוק התעモלה באופן תכלייתי ולחזור
לכוונתו של המשפט (א' ברק, **פרשנות תכלייטית במשפט** (תשס"ג)). על בסיס פרשנות זו,
יעיתונאות כתובה תואמת את הקטgorיה של "מקום פומבי פתוח", כהוראת סעיף 14 לחוק
התעモלה, בעיקר לנוכח מהותה של העיתונאות כגוף ציבורי, ואף דו-מהותי. בהוראת חוק זו
ביקש למעשה המשפט למנוע ממחזיק פרטי של מקום פומבי שעשו לשמש למטרת
תעモלה, מעשיות שימוש בכוcho למנוע מושדים מועלדים מסויימות "להשמע את דברם".
בסיוף "להשמע את דברה" ביאר המשפט את תכלייתו של הסעיף, קרי: מטרת הסעיף היא
להבטיח שרשימת מועדים תשמע ברבים את קולה, מבלי שגורם פרטי כלשהו יוכל למנוע
זאת ממנו. מסקנה זו קיבל משנה תוקף לנוכח דרכי הפרסום המוגבלות החשופות לעניין
הציבור החידי, שהוא קחל הידע של העותרות.

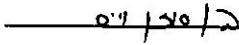
ד. סיכום

"תפקידו של המשפט...הוא להבטיח שמאצים משפטיים להבטיח הגנה על הוצאות
התרבותית של קבוצת מיעוט זו או אחרת אינה כסות למחלץ של שיעוטה התגמוניה של
בעלי הכוח בתוך הקבוצה והשתקת קולות של מהאה וקוריאה לרפורמה מבפנים" (נוה)
רימלט "המשפט כסוכן של רב תרבותיות: על אוטופיה ומציאות בפרש הת הפרדה
באוטובוסים" **משפטים** מב 773, 828 (2012)).

29. לאור כל האמור בכתב העתירה, ולנוכח הפגיעה האנושה בזכות של העוטרות לשוויון והאינטראס הציבורי שבשמירה על ההגינות והשוויון בבחירה לכנסת, מתקבש כב' יו"ר וועדת הבחירה להורות למשיבים לפרסם את תעמולת הבחרות של העוטרות.

ניר כספי שילוני, עו"ד

ב"כ העוטרות

ד"ר סivan ווייס, עו"ד

ב"כ העוטרות

ירושלים, היום כ"א בשבט התשע"ה, 10 בפברואר 2015

הס

תצהיר

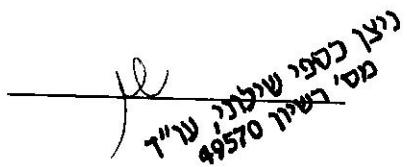
אני הח"מ, רות קוליאן ת.ז. 40683468, לאחר שהזהرتني כי עלי להצהיר אמת וכי אהיה צפוייה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, מצהירה בזאת בכתב:

1. הנני ב"כ רשות "ובזוכותן – חרדיות עשוות שינוי", והנני נוטנת תהרי זה בתמיכה לעתירה בפני ועדת הבחירות המרכזית.
2. הנני מצהירה כי כל העובדות המפורטות בתצהיר נכונות למיטב ידיעתי ואמוןתי.
3. זו חתימתית ותוכן תהרי אמת.

רות קוליאן

אישור

אני הח"מ עוזי ר.ב.ש. פלט מאשר מסורת זהה כי ביום 10.2.15 חתמה הגבי רות קוליאן ת.ז. 40683468 ולאחר שהזהرتיה כי עלייה להצהיר את האמת וכי תהיה צפוייה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות תהרי וחתמה עליו.

ר.ב.ש. פלט
רשות**בזוכותן – חרדיות עשוות שינוי**
טלפון: 09-4957044

יְפֻזִי כוֹחַ

אני חח"מ, באט כות רשיימת "ובצחותן – חרדיות עושות שינויי" (לחולן: הרשימה), ממנה בזה את סוזן וויס, עוזי'ד, ואו אלונה טולדנו, עוזי'ד והוא ניצן כספי שלילוני, עוזי'ד (כולין יחיד וכל אחד מהם לחודז) להיות באיך כה הרשימה בכל הליך בפניו כל בית משפט ובית דין, לרבות כל הליך נלווה, כולל בקשה לעיקוב ביצוע בכל פעולה מבלי לפגוע בכלליות המינוי הניל', יהיה באיך רשות פועל בשמי ובמקום'י בלבד המשולבת בהאגת גולן מהאטנו הרובל בהשר לעיווי הון'ל והגביע ממנו כדלקמן:

- בכל הפעולות הבאות, כולל ומקצתן הכול בקשרו לעניין זה, יחול עבגנון כו עkan. (1)

לחותם על ולהציג כל תביעה או תביעה שכנה, ואו כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה לממן רשות לערער, ערעור, הודהה, טענה, טובענה או כל הליך אחר הנוגע או הנובע מהליך הניל' לאו יצא מן הכלל, ובמבי לפגוע באמור גס להזדהות ואו לכפור בשמי במשפטים פליליים. (2)

לחותם על והוא לשולח הפעולות הקשורות והנובעות מהעניין הניל' משפטים ולבסוף את כל הפעולות הקשורות והנובעות מהעניין הניל'. (3)

לבקש ולקיים דעת רפואית מכל רפואי או מוסד שבדק אותו או חוות דעת אחרות הנוגעת לעניינו הניל'. (4)

להופיע בקשר לכל אחת מהפעולות הניל' בפני כל בתיהם המשפט, בת דין למיניהם או מוסדות אחרים הן ממשלטיים והן אחרים עד לדרגה אחרת. (5)

למסור כל עניין הנוגע מהעניין האמור לעיל לבורותות ולחותם על שטר בוררי כפי שבא חיימצא לנכון ולמוסיע. (6)

להתאפשר בכל עניין הנוגע או הנובע מהעניינים האמורים לעיל לפי שוקול דעתו של בא כתיה לחותם על פשרה צו בביבה מ"ש או מחוץ לו. (7)

LAGBOTOT AT SECUM HATBIVAH AOZU SECUM ACHER B'KOL UNIIN MAHUNIINIM HANIL' LERBOTT HOUTZOT BI'M'SH V'SHER TROCHAT U'YD, LKABEL B'SHEMI KOL MASMKH V'CHOFZ V'LTTAT KBLOTH V'SHORORIM CFI SHVA CHAI YMZA LENCUN V'LMTA'IM. (8)

להוציא לפועל כל פסיד או החלטה או צו לדריש צוויי מכירה או פקדות מסר, לעשות כל הפעולות המותרות עפ"י חוק החוץאה לפועל. (9)

לנקוט בכל הפעולות ולחותם על כל מסמך או כתוב בלי יווצה מן הכלל אשר בא כתיה ימציא לנכון. (10)

להופיע בשם וליצגنى בפני רשות הקרכעות, בלשכת רישום מקרקעין, לחותם בשם במקומי על כל בקשה, הצהרה ומסמכים אחרים למיניהם ולבצע בשם כל עסקה (דיספהה) המוכרת ע"י החוק וליתן הצהרות, קבלות ואישורים ולקבל כל מסמך אני רשאי לקבל עפ"י דין. (11)

לייצגنى ולהופיע בפני רשם החברות, רשם השותפות ורשם אגודות שיתופיות, לחותם בשם במקומי על כל בקשה או מסמך אחר בקשר לרשום גוף משפטים ולטפל בכל דבר הנוגע לו ולבצע כל פעולה בקשר לאותו גוף משפטי. (12)

לטפל בשם בכל הקשור לרישום פטנט, סימני מסחר וכן בכל זכויות האחרות המוכרות ע"י חוק, להעביר יפי כח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהן לעו"ד אחר עם זכויות העברה לאחרים, לפטרס ולמנות אחרים במקומות ולנהל את עניינו הניל' לפי ראות עניין ובכלל למעשה את כל הצדדים שימצא לנכון ומועל בקשר עם המשפט או עם ענייני הניל' מאשר את מעשי או מעשי ממלאי המקום בתוקף יפי כח זה מראש. (13)

המחלים הראשיים ביחד תכולנה את הרבים ולהיפן.

ולראיה באתי על החתום, היום
[תאריך]

4068346-8 10/6/92 ~~4068~~ חותם

הנני מאשרת את חתימת מרשת**י**, רות קוליאן

מ"מ כ"ג שילוט נ"ע
מ"מ אש"ק 0957-0